

ТАҚРИЗ

ба автореферати диссертатсияи Насимов Нуриддин Исоевич дар мавзуи «Пажухиши лингвофолклористикаи Сари Хосор (чанбаҳои овой ва вожагонӣ)», ки барои дарёфти дараҷаи илмии доктори илми филология аз рӯйи ихтисоси 10.02.00 – Забоншиносӣ (10.02.01 – Забони тоҷикӣ) пешниҳод шудааст.

Дар автореферати диссертатсияи «Пажухиши лингвофолклористикаи Сари Хосор (чанбаҳои овой ва вожагонӣ)», ки барои тақризи пешниҳод гардидааст, омӯзиши паҳлуҳои фонетикӣ ва лексикӣ матнҳои фолклорӣи Сари Хосор мавриди баррасӣ ва таҳқиқ қарор гирифтааст.

Мубраммияти омӯзиш ва таҳқиқи мавзуи паҷухиши лингвофолклористикаи Сари Хосор аз ҷиҳати муқоисавӣ водор месозад, ки чанбаҳои мазкури ҳаёти мардум бештар дар назм, аз ҷумла суруд ва рубоӣҳои фолклорӣи Сари Хосор инъикос ва таҷассум ёфта, инчунин роҳҳои ҳалли муаммоҳои бисёре, ки дар ҷодаи ҳуди илми лингвофолклористика мавҷуданд, пайдо карда шаванд. Ғайр аз ин, зарурияти ногузир он аст, ки дар ҷодаи тадқиқоти дар илми тоҷик то ба ҳол лингвофолклористика ҳамчун илми мустақилу мушаххас ба расмият надаромада, шинохта нашуда ва ба вуҷуд наомадааст. Ва оғоз бахшидан ба таҳқиқи илми лингвофолклористӣ омили дигари зарурати эҷоди диссертатсияи мазкур мебошад. Ин метавонад саҳми кучаке дар равшан соختани яке аз ҷузъиёти масъалаи пурбаҳси фолклорӣи Сари Хосор шавад.

Мақсади таҳқиқи ҳозир ин омӯзишу баррасии масъалаҳои лингвофолклористикаи Сари Хосор мебошад.

Диссертант дар арзёбӣ ва ибрази андешаҳои мухталиф вобаста ба омӯзиши санадҳои меъёрии ҳуқуқӣ байналмилалӣ, миллӣ ва китобу асарҳои динию дунявӣ марбут оид ба мавқеъ ва мақоми халқ – ҳамчун соҳиби забон ва муаллифи фолклор дорои аҳаммияти ғавқулӯдда муҳим ба шумор рафтаре ба риштаи таҳлил қашидааст.

Дастовардҳои тозаи таҳқиқот аз он иборат мебошанд, ки таҳқиқоти мазкур аввалин кӯшиши илмиест оид ба баррасии алоҳидаву ҳоси масъалаи истифодаи истилоҳи **лингвофолклористика** ва ҳамчун илми мустақил шинохта шудани он дар забоншиносӣи тоҷик махсуб меёбад.

Дар ҷараёни таҳқиқот, паҷухиши мундариҷа ва сохтори забонӣи матнҳои фолклорӣи Сари Хосор аз нигоҳи лингвофолклористӣ рангорангии ин осори халқиро нишон дода, муайян кардани диалектизмҳои фразеологӣи феълӣ мавқеи онҳоро дар фонди вожагонӣ ва таркиби луғавӣ таҳлилу баррасӣ ва зина ба зина муфассалан тавсифу тафсир ёфтаанд.

Ҳар як бобу зербобҳо хуб ба расмият дароварда шудааст ва ҳам қисмати назариявӣ ва ҳам амалиро дар бар мегиранд. Ҷолиби диққат аст, ки диссертант аз уҳдаи навиштани рисола ва автореферат ба хубӣ баромадааст.

Хулоса ва тавсияҳое, ки дар рисола оварда шудааст, бо методологияи муносибати системавӣ, консепсияи илмии таҳлили лингвистӣ асоснок гардида, ба методҳои назариявии таҳқиқот таъяс мекунад.

Истифодаи мисолҳои диссертатсия метавонад барои давом бахшидани чунин тадқиқот оид ба баррасии **лингвофолклористика** ва ҳамчун илми мустақил шинохта шудани он дар забоншиносии тоҷик замина гузорад. Ғайр аз ин, рисолаи мазкур метавонад ҳамчун як сарчашмаи илмии мукаммали омӯзиши хоси масъалаҳои лингвофолклористии воҳидҳои забонию фолклорӣ барои муҳаққиқон, омӯзгорон, магистрантон ва донишҷӯён барои муқоиса ва баррасии рангорангӣ ва табиати мухталифи забоншиносӣ, фолклоршиносӣ ва лингвофолклористика ва омӯхтани таҳлили онҳо дар асоси маводи аслии фолклори Сари Хосор ва дарёфтани муносибатҳои таркибӣ ва нақшӣ ва семантикии онҳо кумаку саҳми назаррас гузорад, курсҳои луғатшиносӣ, назария ва амалии таҳқиқ ва хулосаи назари фардӣ оид ба истифодаи истилоҳоти фолклор, эҷодиёти даҳанакии халқ, адабиёти шифоӣ ва адабиёти гуфторӣ дар илм аз манфиат холи нест.

Дар хулосаи диссертатсия муҳаққиқ бардошти худро хеле муфассалу дақиқ ва равшану возеҳ ифода намудааст.

Саҳми шахсии доғалаби дараҷаи илмӣ дар таҳқиқот дар он зоҳир мегардад, ки бори нахуст масъалаи паҷуҳиши матнҳои фолклорӣ, алаҳхусус фолклори Сари Хосор, дар забоншиносии тоҷик бори аввал сурат ва мавриди таҳқиқоти маҳсус қарор гирифта, хусусиятҳои созмонӣ ва маъноии онҳо дар забоншиносӣ мавриди назар баррасӣ гардидааст. Маводи назариявӣ ва амалии ҷамъоваринамудаи тадқиқот хеле боарзиш буда, барои ҳалли як қатор масъалаҳои мавҷудаи забоншиносӣ ва тарҷумашиносии тоҷик саҳми арзанда мегузорад.

Автореферати диссертатсияи Насимов Н.И. пурмазмун ва аз мисолҳои исботкунанда ғай мебошад ва пурра мазмун ва мундариҷаи диссертатсияро инъикос менамояд. Вале бо вуҷуди қомеъҳои дар фишурда баъзе нуқсонҳо ба назар мерасанд:

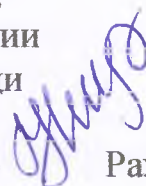
Нуқсонҳои дастурӣ ва техникаи ислоҳшаванда буда, ба ҳеҷ ваҷҳ арзиши илмӣ диссертатсияро пағ наменамояд.

Умуман, таҳқиқот дар сатҳи зарурии илмӣ сурат гирифта, муаллиф дониши хуби худро оид ба хуб донишани мавод ва адабиётҳои илмӣ нишон дода тавонистааст.

Нашри мақолаҳои илмӣ ва баромадҳо дар конференсиҳои гувоҳӣ медиҳад, ки **Насимов Нуриддин Исоевич** муҳаккики баркамолӣ илмӣ мебошад.

Ҳамин тариқ, автореферати диссертатсияи **Насимов Нуриддин Исоевич** дар мавзӯи «Пажӯҳиши лингвофолклористикаи Сари Хосор» ба талаботи бандҳои 31-33 - и Тартиби додани дараҷаи илмӣ, ки бо қарори Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон аз 30 июни соли 2021, №267 тасдиқ гардидааст, ҷавобгу мебошад ва муаллифи он сазовори дараҷаи илмии доктори илми филология аз рӯи ихтисоси 6D021300 – Забоншиносӣ (10.02.01 – Забони тоҷикӣ) мебошад.

Муқарриз: Доктори илми филология,
профессори кафедраи забонҳои хориҷии
Академияи идоракунии давлатии назди
Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон,
доктори илмҳои филологӣ, профессор

Раҳмонова Наргис Шарифовна

Имзои профессор Раҳмонова Н.Ш. -ро тасдиқ мекунам:

Сардори раёсати кадрҳо, коргузори
ва корҳои махсуси АИДНПҚТ

Ғаюров Ф. З.

Суроға: 734003 ш. Душанбе, кӯчаи Саид Носир, 33

Тел.: (992 37) 224-17-86

www.apa.tj

Телефон: 917-09-02-99;

Email: nargisbonu66@mail.ru.

20.09.2024